

Zpráva o zneužití psychiatrie

- používá vyčerpávajících diet včetně nedostatků tekutin,
 - rozvrací jejich osobnost tím, že je soustavně přesvědčuje, že jsou „převráceni“: tj. že muži jsou v podstatě ženy a naopak,
 - není vyloučeno, že to vše doplňuje používáním nějakých drog.
- To jsou známé techniky brainwashingu. Eva S. se jim podrobila dobrovolně a na to měla právo jako plnoletý a svéprávný občan. Lékaři jsou však přesvědčeni, že její duševní zdraví tím těžce utrpělo. Ani je-
jich

mít patřičnou váhu a respekt. Jak je možné, že se v případě Evy S. říká „to je svévolí psychiatrů“ a ne „to rozhodl nezávislý soud?“ Nebo, když už „to je svévolí gangsterů v justici?“ Když se premiér Klaus před časem dopustil nenadšeného vyjádření k výroku Ústavního soudu, mru-
čelo se o tom, že soudy jsou posvátné. Když přání Evy S. proti rozhodnutí jiného

Přiznejme: v lecčems pokřivená, v mnohém průměrná, v něčem výjimečně kvalitní. Rozhodně však nebyla jako celek služkou moci a nástrojem politicky motivovaného brainwashingu, v takové míře, jak to poznal třeba Sovětský Svaz a Rumunsko. V několika případech k politickému zneužití psychiatrie opravdu došlo. Po odplynutí porevolučních kvasů nebyl čas se těmito politováním náhodnými případy střízlivě zabývat, politicky je zhodnotit a uzavřít. Odborníci se však shodují, že jich bylo velmi málo a že naše psychiatrie byla docela statečná.

Většina lidí, kteří tvrdí, že byli obětí psychiatrie, byla obětí zdravotnického zařízení, nikoliv politicky motivované zvláště. Zdravotnický šlendrián je samozřejmě neomluvitelný, ale násilí proti svědomí je přece jen něco jiného.

Od listopadu se pak mnoho změnilo, prostě jenom tím, že je jiné klima ve společnosti, že existuje svobodná volba lékaře a zdravotnického zařízení, možnost výkonu svobodného povolání, a že zdravotní pojištění pojištění pracuje podle principu „peníze jdou za pacientem“. To motivuje i psychiatry k tomu, aby se vzdělávali, měnili a počínali si tak, aby k nim pacienti, a s nimi je-
jich po-

její zneužívání proti svobodě svědomí není problémem této doby a této společnosti, nemá svého generálního objednávatele a nemá své monopolní producenty. Zavražděný podnikatel, úplatný úředník či přechající defraudant jsou nesrovnatelně ne-
přítečnějšími postavami naší scény než chiatrický gangster a jeho partajní zá-
ník. Neschopný psychiatr a šlendrián službách se pochopitelně vyskytnou, že, před tím žádná doba není imunní.

Znovu o svobodě svědomí

Přesto, podle mého názoru, v příp-
Evy S. k politickému zneužití psychi-
došlo. Psychiatrie byla politicky zneu-
k tomu, aby se pozornost odvrátila od-
silňování svědomí a skryté totality
k „osvědčené“ totalitě psychiatrické
Nevím kým, ale vím, že je zde stále n-
ho lidí, kteří profitují z toho, když n-
fekne: „Je to stejný jako za komunistů,
tád stejná totalita“, nebo dokonce „J-
totalita je horší než ta stará“. Několik n-
cá před obecními volbami může být i
profit cenný.

Jsem věřící katolík, ale moje cí-
mě nevede k víře takovými prostřed-
jake se používají v sektě vyznavačů
tého Grálu. Možná si to moje církev
byla před staletími, ale jde o dnešní
víra zralá, která přenáší bory, a víra
zralá, na které parazitují ti, kteří c-
vládnout duším a kořistit světské stu-
Představitelé sekt se samozřejmě
psychiatrie, protože psychiatrie může
stát na straně svobody a autonomního roz-
voje člověka: pak pro ně psychiatrie zna-
mená velké nebezpečí, obnovuje možnost
otevřenosti a svobody svědomí. Já a mno-
zí kolegové jsme už před listopadem měli
zkušenosti z tiché „války o pacienty“ me-
zi humanistickými psychiatry a psychote-
rapeuty a představiteli některých nábo-
ženských sekt, které slibují duším jistotu
za cenu zmrzačení. Jednu mou bývalou
pacientku tato „jistota“ stála dědictví
v hodnotě asi půl milionu korun, a ne-
byla sama. Pak přišli vyznavači Ma-
harišho, kteří svazovali lidi hypno-
tickými opakovanými formulkami
a kteří prý očarovali i prezidenta
Havla, na jehož hlavě spatřili jas-
novíci černou krychličku. Po
nich následovali diabetici, z je-
lichž vstupního testu osobnosti
vyjde každý jako ztroskotanec
na hranici zkázy a potřebný je-
jich pomoci. Nyní přicházejí
zastánci slušného a neagresiv-
ního způsobu života, kteří tvrdí,

že všichni jsme převráceni, a abychom
se očistili, musíme jim odevzdat všechny
majetek a podrobit se jejich brainwashin-
gu. Kolegové ze Západu, kteří si to vše
užili před námi, tvrdí, že za tím vším neby-
vá jen znásilňování svědomí, ale i rozsáhlá
majetková trestná činnost, poškození
zdraví, únosy dětí a šílení drog.

Obvinění psychiatrii z totality a znásilňo-
vání svědomí je však stále daleko snazší
a vyžaduje daleko méně osobní a občanské
statečnosti, než pojmenovávat malá hnízda
totality, upletená v zákoutích svobody a pe-
nužitující ve stínech našich pseudolibertálních
obav, abychom byli dosti liberální. Stejně
každý ví, že za všechno mohou psychiatři.

MUDr. PhDr. KAMIL KALINA, CSc.,
psychiatr a psychoterapeut, viceprezident
nadace FILIA pro pomoc duševně
nemocným a drogově závislým, člen
Ženevské psychiatrické iniciativy
(mezinárodní organizace proti politickému
a náborovému zneužívání psychiatrie) 11. 8.

Jak učinit druhého šíleným

Jistě, duševní nemoci existují. Existují
však také strategie „jak učinit druhého ší-
leným“. Vyskytují se v rodinách i v ma-
lých sociálních skupinách, které na závěr
svou černou ovci dodají na psychiatrii ja-
ko šílenec. Psychiatr je pak takřka jediný,
kdo může zauzené lidské životy rozplést,
nebo uzel definitivně zadrhnout. Neideali-
zujeme si, že k tomu druhému nemůže do-
jít. Vzdělání, speciální trénink, supervize
a profesionální etika jsou proto v psychiatrii
důležitější než kdekoli jinde.

Mechanismy, jak učinit druhého ší-
leným a dodat ho na psychiatrii, která to po-
tvrdí, jsou dobře známe a popsané. Sou-
dím, že v případě Evy S. k takovému běhu
věci nedošlo. Její komuna sice techniky,
které vedou k šílenství, zřejmě ovládá, ale
„oni“ ji na psychiatrii nedoprovázeli. Důleži-
tým aktérem je Evina matka, ale nejde
o typický případ patologické rodinné zá-
vislosti: Eva byla samostatná, úspěšná, ži-
la odděleně. Matka přivolala pomoc ve
chvil, kdy se Eva pokusila do komuny
unést svou mladší třináctiletou sestru. Na
to lze pohlízet také jako na pokus o trestný
čin, ale jak se zdá, výkladový model psy-
chiatrie měl v této situaci větší a širší
opodstatnění. Eva není hospitalizována
pro své názory a zásady, ale pro známky
psychické poruchy, kterou nesporně ovliv-
nil způsob života v komunitě.

Zdá se, že komuna zastánců slušného
a neagresivního způsobu života umí své
členy k projevům duševní nemoci dotlačit
a má pozoruhodné schizofrenogenní půso-
bení:

- vystavuje své členy dlouhodobé spánko-
vé deprivaci,

PSYCHIATRIČTÍ GANGSTERI PŘEVŘEČENÍ
ZA "TOPELÁŘE" POKUSILI SE
ZAVRAŽDIT PŘÁTELE EYVY SADIČKOVÉ
NAJETÍM NÁKLADNÍM AUTEM.
NASTĚSTÍ ROZUMÍ ŘÍZENÍ STEJNÉ
ŠPATNĚ JAKO MEDICINÁŘ, TAKŽE
"JENOM" POLÁMALI A "MRZAČILI
JEDNU LIDSKOU NOHY.
I K TOMU HLE BUDEŠ MLČET,
DAGMAR ?

přesvědčení by jim však
neumožnilo držet pacientku v nemocnici
bez jejího souhlasu. O tom v ČR musí roz-
hodnout soud, a v případě „pacientky svě-
domí“ také rozhodl.

Rozhodl soud, povstaňte

Vyspělé demokracie mají důkladnější
zákonná opatření při nedobrovolných hos-
pitalizacích na psychiatrii, než má ČR.
V řadě zemí zákon vyžaduje mínění další-
ho, nezávislého lékaře, tj. nikoliv ošetřují-
cího, někdy dokonce dvou či názor sociál-
ního pracovníka z místa bydliště (institut
„second opinion“). Pacient má možnost si
vyžádat další názor, přešetření a další po-
souzení. Do psychiatrických nemocnic do-
cházejí kontrolní komise s určitými zá-
konnými kompetencemi. To stimuluje hu-
manizaci psychiatrie, která je občas nelid-
ská i v některých zemích Evropské Unie,
např. v Rakousku.

V našem právním řádu tyto důmyslné
instituty zatím chybějí. V r. 1990 začala
na návrh příslušného zákona pracovat
iniciativní skupina, ve které byli i někteří
poslanci ČNR a PS, práce však po čase
usoula kvůli jiným prioritám. Možná je
čas ji oživit. Ale sám fakt, že se hospitali-
zaci bez souhlasu pacienta musí zabývat
soud, přináší velkou bezpečnost před zneu-
žitím. Jako součást Listiny práv a svobod
stačil na naši vstupenku do Rady Evropy.
Nezávislý soud a jeho rozhodnutí by měly

QUO VADIS "ZN" ?
„Psychiatři gangsteri“ - Ústí nad Labem násilně Evě
nepovolavě lasky. I když ji nezavazovali, tedy
nepřikládali THORIDAZIN u EYVY SADIČKOVÉ „volně“
zavazovali FENOKSY /astigmatismus/ Hospitalizaci
Evy provedli psychiatři Janditě ZA ÚPLATU od
macechy Evy Sadičkové. Ministr vnitra k tomu od-
kládá ministr Rusaš, alčí Lékařská komora, alčí minist
spravedlnosti, který ještě nedostal doktorské diplomy
„soudců“ kteří - Plzeň prohlásili gangsterský únos
Evy Sadičkové za „ZÁKONNÝ“ /IIIIII/. DODATEČ
NE OVŠEM. Díky psychiatrické „gruzd“ soudní český
lid osudovat VŠECHNY lékaře za „olichovce“
K TOMU VŠEM MŮŽÍ TAKÉ ZDRAVOTNICKÉ NOVINY.
„Jednotlivci z komunity“ - „nepřetržitě“ křičí pod
„pseudodoktorské“ nezaujatě „expozice“
„QUI“ - 1993 „Kritika“ psychiatrie v „Kartě“
- „Kritika“ v „Kritice“ opíše „Kritiku“
- „Jednotlivci z komunity“ - „nepřetržitě“ křičí pod

Ukázka z korespondence docházející do redakce

soudu demonstrují na Hradě, mručí se
o tom, že psychiatři jsou snad ještě nebez-
pečnější pro demokracii než pan premiér.
Logika toho mi uniká.

Svévoli psychiatrie doba nepřeje

Je třeba říct, že k soudnímu rozhodová-
ní o nedobrovolných hospitalizacích dochá-
zí stále méně a soudy tím nejsou zavalené.
To je příznivá výpověď o stavu psychiatrie
u nás. Jaká vůbec byla v minulých dobách?

níže.
opravdu chodil.
Je to potvrzení, že slo-
dování a posuzování jednotlivých pří-
padů bezpráví ve vztahu psychiatrie k ob-
čanovi je přístupem pro stav nouze. Nej-
bezpečnější ochranou práv psychiatrických
pacientů je vytvořit takový systém, ve kte-
rém by pro narušování jejich práv nebyl
prostor ani motivace. Právě k tomu u nás
dochází. Samozřejmě, psychiatrie potřebu-
je ještě mnoho navíc. Potřebuje svůj trans-
formační program, svou „reformu“, zamě-
řenou zejména na stíny některých velkých
psychiatrických léčen, na rozvoj tako-
vých služeb, které by nepodporovaly „psy-
chiatrický apartheid“, ale integraci, a na
vzdělávání lidí, kteří v takových službách
budou pracovat. Tyto změny jsou již také
na cestě.

Ale ať hodnotíme stav věcí v české
psychiatrii příznivěji či méně příznivě,
zřejmě se většinově shodneme na tom, že